

gældende lov eller domstolspraksis, og herigennem er forbudet mod tilgift i konkurrencelovens § 12, stk. 1, i realiteten blevet undergravet.

Handelsministeriet må derfor anse det for meget ønskeligt, at der som et af udviklingen i de senere år nødvendiggjort supplement til forbudet mod tilgift gennemføres et forbud mod bortlodninger i reklamesøjemed.

Bestemmelsen, som er udarbejdet efter forhandling med justitsministeriet, er formuleret som et generelt forbud mod bortlodninger i reklamesøjemed uden adgang til administrativt at gøre undtagelser fra forbudet. Man har herved haft for øje, at en dispensationsbeføjelse utvivlsomt ville medføre en forøget administration og i øvrigt ville være meget vanskeligt at administrere.

Da præmiekonkurrencer m. v. udgør et traditionelt led i dag- og ugebladenes samt tidsskrifternes underholdningsstof, har man dog ment, at de af dag- og ugeblade m. v. foranstaltede bortlodninger bør undtages fra det almindelige forbud, i hvilken forbindelse man har lagt vægt på, at det næppe er muligt at formulere en bestemmelse, der på tilfredsstillende måde sonderer mellem de præmiekonkurrencer m. v., der udgør en del af underholdningsstoffet, og de konkurrencer, der iværksættes i egentlig reklamesøjemed.

Til § 1, nr. 4.

Medens overtrædelser af forbudet mod tilgift i konkurrencelovens § 12, stk. 1, forfølges på begæring af de i henhold til konkurrenceloven påtaleberettigede organisationer, jfr. konkurrencelovens § 17, stk. 1, 2. punkt, foreslås det under hensyn til, at forbudet mod bortlodninger i reklamesøjemed i modsætning til forbudet mod tilgift er ubetinget, at overtrædelser af bortlodningsforbudet skal være offentlig påtale undergivet.

Ifølge konkurrencelovens § 17, stk. 1, 2. pkt., kan strafforfølgning for overtrædelse af lovens § 1, jfr. § 2, begæres af de i henhold til konkurrenceloven påtaleberettigede organisationer. Ved § 23 i lov nr. 174 af 28. april 1950 om levnedsmidler m. m. blev det imidlertid fastsat, at overtrædelse af konkurrencelovens § 1, jfr. § 2, for så vidt angår levnedsmidler, altid kan påtales af det offentlige. Da handelsministeriet anser det for ønskeligt, at den således ved levnedsmiddelloven gennemførte ændring af konkurrenceloven også kommer til at fremgå af denne sidste lov, foreslås det, at den omhandlede ændring nu optages i konkurrencelovens § 17, stk. 1.

Til § 1, nr. 5.

Justitsministeriet har henstillet, at der i lovens § 17 optages en bestemmelse om kollektive enheders ansvar for at tilvejebringe hjemmel for, at bødeansvar efter loven kan gøres gældende mod aktieselskaber og lignende.

Til § 2.

For at lette benyttelsen af loven om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse foreslås det, at handelsministeren bemyndiges til at lade loven optrykke med de af lov nr. 108 af 23. marts 1948 og nærværende lovforslag følgende ændringer og til at bekendtgøre den som „Lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse“. Ved kongelig resolution af 28. maj 1957 blev det bestemt, at ministeriet for handel, industri og søfart fremtidig skal benævnes handelsministeriet (ministeriet for handel, håndværk, industri og søfart), og det foreslås derfor at ændre ordene „ministeren for handel, industri og søfart“ til „handelsministeren“.